

P. 473. sq. Refipuit autem ab his erroribus, & rectius sentienti-
um partibus sese addixit. Ex quo tempore animum prodidit,
orthodoxiae Lutheranae amantissimum. Erenim A. clō lō LXI.
nomine Ministerii Tripolitani, intercessor fuit iudicati illius,
quo in caussa Hardenbergeriana concluderant Haberstadii, ut
ea ad Academies, sed iam tum infectas, devolveretur, si per
ministerium Trip. illa componi non posset. Eodem anno subscri-
psit pariter Censurae Theologorum Saxoniae inferioris, super
Praefatione Repetitae A. C. in Conventu Naumburgico confe-
cta. A. clō lō LXVII. d. XX. Sept. Molnae conventum cum Theo-
logis Hamburgensibus, & Luneburgensibus habuit, Notulam-
que, quam nominabant, Unionis sancivit. Quae de re vid. Sam.
Pomarius, in Dedicat. Comment. in Epist. Iud. §. 25. 26. Mortuus
tandem est A. clō lō LXXIV. d. IV. April. annum agens LXXX.
Scriptum est in eius memoriam epitaphium, quod hodieque
Lubecae, in templo S. Iacobi legitur:

Conditur hic, octo qui lustra & quatuor annos
Integer, hacque vigil Pastor in aede fuit
Primus, & intrepido divinum pectore verbum
Moenibus invexit, culta Lubeca, tuis
Undique cum Latius mortalia pectora Praesul
Multiplici lusit traditione, dolis.
Qui merito cepit fatalia nomina Petri,
Nam velut is Dominum pernegat ore suum,
Post tamen ad mentem meliorem venit, & almas,
Aethereo Christi gramine pavit oves:
Hic quoque sic primis sed falso edoctus in annis
Pro vero docuit Numina ficta Deo:
Attamen ut sancto Duce se praeunte Luthero
Agnovit fraudes, Papa profane, tuas.
Invenitque aliam quae ducit ad aethera portam
Per solam & veram, quae patet una fidem,
Cum Petro vitae tunc lugens acta prioris
Innitens sacrae firmiter usque Petrae,
Hac cura, his studiis, tanto pietatis & aestu,
Promovit sanctum religionis opus,

Cae.